

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150293344/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

lærken, som flagede op; Introductionen til Zigeunerchoret i *Preciosa* antydede de tyske »Kjeltringefolk«, som droge forbi. Nu kom Theatret af *Jeannot* og *Colin*: »o glade Barndomsdage«, og saa var Du hjemme. Jeg hamrede nede i Bassen, det var Vesterhavet, Choret i din nuværende *grand' Opera*. Du kan troe, det var ganske originalt! Ellers er Alt hjemme ved det gamle. Jeg har været i Svendborg, og jeg har sat Musik til det smukke Digt: Ønskerne, af *Carl Bagge*. Han falder mig lidt haard i Versene, men der bliver bestemt Kjerne i den Karl! det er mine egne Ønsker, han har udtalt. Ellers have vi og alle Godtfolk faaet et electrisk Stød ved de overraskende Efterretninger fra Frankerige. Ja, Du har nok i din Eensomhed ikke hørt om de glimrende Julidage. Pariserne have afsat *Carl* den Tiende. Var den forrige Revolution en Blodfrugt, da er denne en sand Passionsblomst, udsprungen med eet, forbausende ved sin Skjønhed, og da Værket var fuldendt, rullede den selv sine Blade sammen. Min Fætter *Jochim*, der, som Du veed, i denne Tid opholder sig i *Paris*, har oplevet disse mærkværdige Dage. Iforgaars fik vi et stort interessant Brev fra ham, af hvilket vi have faaet et klarere Begreb om det Enkelte og Hele, end Aviserne kunde give os. – Folk flokke sig ved Posthusene, for at faa Bladene saa friske de komme. – Jeg har uddraget af Fætters Brev de Ting, som meest have grebet mig, og sender Dig disse i et Bilag. Saa kan Du dog leve med, derovre i din Udkant af Verden. Tusinde Hilsener fra Alle hjemme. Du har Plads i Mamas Hjerter, dog ligesaa megen i mit.»

Din Ven og Broder
Vilhelm.

P.S.

»Det er sandt! min Søster *Sophie* beder Dig, at Du endelig maa bringe hende en Steen fra Vesterhavet. Maaskee vil Du tage en Spand Vand med til mig, men den maa ikke genere Dig!«

Det hjertelige Brev forte *Otto* tilbage til de kjære Mennesker i *Fyen*. Det Hjørne af Papiret, hvor *Vilhelms* Navn stod, trykkede han til sine Læber. Hans Hjerter var ganske opfyldt af ædelt Venskab.

Uddraget, *Vilhelm* havde gjort af Fætters Brev, var kort og betegnende, det kunde lignedes med et smukt Digt, oversat i en god Prosa.